

korona, 2. utlevél elnyeréséhez szükséges igazolvány kiállításáért 1, 3. násülhetési bizonyítvány kiállításáért 2, 4. a lakosok személyi viszonyairól, avagy egyéb ténykörülmenyekről, illetőleg állapotokról szóló bizonyítványok (erkölcsi, személyazonossági, tűzrendőri, ártatlansági, orvosi, stb.) kiállításáért 2, 5. gyermektelenségnek, vagy a gyermekek számának igazolása végett kiállított igazolványokért 1, 6. fő- vagy számfőjtkönyv alapján kiadott bizonyítványért birtokot terhelő városi követelésekről ivenként 2, 7. házbér vallomási, ivmásolatok irásáért első oldalért 2 korona, a többi oldalért 1, 8. zálogolási és árverési jegyzőkönyvek másolásáért ivenként 2, 9. adókönyvek számlakivonatainak kiállításáért oldalanként 1, 10. árverési és becslési célokra kiadott adóbizonylatok kiállításáért 1, 11. birtoklevelek másolataért ivenként 1, 12. adólajstromkivonatok másolataért ivenként 1, 13. a járadidjakról vezetett nyilvántartás adatairól kivánt igazolvány kiállításáért 1, 14. csatornázási és vízvezetési bekapcsolási díjakról vezetett nyilvántartás (főkönyv) adatairól kivánt igazolvány kiállításáért 1, 15. az ingatlan terhelő vízidijokról, vízóradijakról, esetleg felszerelési költségekről és házbérfillér adóról szóló kimutatás (főkönyv) adatairól kivánt igazolvány kiállításáért 1, 16. irattári másolatok és rajzok hitelesítéséért 1, 20, 17. a vízjogi törvény és a vonatkozó 66654/1885. sz. körrendelet 11. §-a alapján kiállítandó írásbeli, illetve rajzbeli másolatokért 2, 18. mérnök közbenjöttével tartott helyszíni szemleddijakért 5, 19. építkezési vonalak kitűzéséért 9, 20. talajmagasságok kitűzéséért 12 korona.

4. § Ezen városi illeték levonása városi bélyegeknél a magánfelek részére kiállított okmányokra, illetve a hatósági ténykedést kérelmező beadványokra való felragasztása által történik.

5. § A 3. §-ban megszabott illetékek levonására 1 korona, 1 korona 20 fillér, 2 korona, 5 korona, 3 korona és 12 korona értékű városi bélyegek szolgálnak.

6. § A városi bélyegek egyféle színár-

nyalatban és nagyságban, de a különböző értékűek egymástól eltérő rajz szerint készülnek, úgy azonban, hogy mindegyik bélyeg közepén a város címerét viseli, alsó végén a bélyeg értéke van feltüntetve, körirat alakjában pedig ez a szöveg van rányomtatva: „Szeged szab. kir. város törvényhatósága“. A bélyeg papírjának minőségét és rajzát a tanács állapítja meg és azoknak kinyomtatása iránt is a tanács intézkedik. A bélyegeknél sem alak, sem rajz, sem színezés tekintetében a kincstári bélyegekhez hasonlónak lenni nem szabad, nehogy tévedésre, vagy megvesztegetésre alkalmat szolgáltatassanak.

7. §. Ugyancsak a tanács feladatát képezi a megrendelt bélyegjegyek mikénti kezelése, a hivatalok és hatóságok részére szükséges bélyegellátmányok szétosztása és az ellenőrzés hatályos gyakorlása visszaélések iránt, a szükséges utasítás kidolgozása és az esetleges visszaélésekről való gondoskodás.

8. §. A bélyegek eredeti rajzai, valamint a sokszorosításhoz szükséges kövek megőrzése végett a városi pénztárnak adandók át, ahonnan azok esakisi tanácsi utasításra szolgáltatathatók ki. Az egyik bélyeg helyettesítheti a másikat, tehát egy nagyobb értékű illeték több-kevesebb értékű bélyeggel is leróható.

9. §. A városi bélyegek felragasztása és felülbélyegzése tekintetében ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni, mint amelyek az állami bélyegekre vannak alkalmazva. Az iktató pedig személyes felelősség mellett köteles a városi bélyeget is úgy, miként az állami bélyegeket, a napi kelettel ellátott bélyegzővel felülbélyegezni. Az iktató felülbélyegzését úgy az előadó, mint a felülvizsgáló ellenőrizni köteles.

10. §. Városi bélyegilleték alá eső okmányok kiszolgáltatása vagy hatósági ténykedésnek teljesítése az illeték lerovásának megtörténte előtt tilos. Az a városi alkalmazott, aki illeték alá eső okmányt, illetve hatósági ténykedést az illeték lerovását megelőzőleg kiszolgált, illetve teljesít, a beszédni elmulasztott illeték kétszeres összegében?

A második: iszik? A harmadik: van-e bizalmas barátja? A negyedik: Midás király? Mind e négyre tagadólag felelt. Eddig rendben volt a dolog. Az ötödik kérdőpontnál azonban megbukott.

A férfi (álmélkodva): Megbuktam?

Az asszony: Tökéletesen. Amiket a diszkréció élvezhetőségéről mondtam, azokba beugrott. Igazi férfi nem ül fel az ilyen trükknek. Vagy talán komolyan gondolja, hogy uriaszony létemre kívánom a gyanút? Elhíthet, hogy jólesik látnom, ha magáról leri a szerelem az adultere a „viszony“! Oh édesem. (Sajnálattal nézi.)

A férfi: Hát...

Az asszony: Eltalálta. Ki van adva az utja. Mehet. A legfontosabb tantárgyból megbukott. Lélektani ellemzéseknek beugrott. Nüanszoknak ült fel. Gyöngye ember. Szegény ember. Indriszkécióra hajlandó hui lélek. Ugyan mi az ördögöt kezdenék el én magával? Ha legalább mindjárt azon kezdte volna, hogy „pletykáló vagyok“, nem kellett volna annyit beszélnem. De jól kezdte, hát fel kellett adnom az utolsó, a nagy kérdést is, amelyen elvérzett.

(Főlényesen mosolyog. Kelemesen biccent egyet a fejével, a faképnél hagyja és — mint a szindarabokban mondják — egy másik csoporthoz megy.) —

szegét készpénzben megfizeti és ha visszaélés esete látszik fenforogni, úgy ellene a feyelmi eljárást megelőző vizsgálat is elrendelendő.

11. §. Azok, akik a bélyegtörvény alapján szegényjogon bélyegmentességre tarthatnak igényt, a fenti illetékek alól is mentesek.

12. §. Jelen szabályrendelet belügymiszteri jóváhagyás és kihirdetés után azonnal életbe lép.

Elmarad a gyermeknap.

— Az időjárás miatt. — Divatos jótékonykodás. — A gyermek igazi megbecsülése. —

(Saját tudósítónktól.) A vasárnapi gyermeknap vezetői azt határozták, hogy nem tartják meg a tervezett ünnepet, mert az esős időjárás veszéllyel fenyegeti az utcán és Erzsébet-ligetben tervezett akciók sikerét. A gyermeknapot ősszel fogják megtartani.

Eddig azt hittük és joggal gondoltuk, hogy az újkori társadalom tiszta altruizmusának ünnepe az, mely egy békés, szép napot elvesz az életből és áldozatul hozza azt a jövő emberiségnek. Valóban csodálatos és igen nagy dolog, hogy ez a mozgalom alig néhány év alatt állandó szokássá erősödött és már szinte odatartozik a modern lélek legrészebb hangulatai közé. Az angolok híres Primavera-ünnepén nem imádják szébben az élet virágjait hintő tavaszt, mint amelyen gyönyörű gazdasággal áldozik az ember szíve ezen a napon a gyermek oltára előtt. A szimpátiát a sarjadó fiatalság szent bimbóztatásának megbecsülése ébreszti bennünk, kik e sarjadásnak örömét már csak a visszaemlékezés fátyolos vágyakodásában tudjuk megálmodni.

Valószínű azonban, hogy ma még ennek a mozgalomnak egész nagyszerű jelentőségét sem a tömegek, sem a társadalmi osztályok, sem maguk a mozgalom lelkes harcosai nem érzik át eléggé. Némileg divatszertű érdeklődés mutatkozik a dolog iránt. Ez jórészt szerencse, de másrészt kívánatos volna, hogy a közvélemény tisztában legyen vele, hogy mire és miért hoz áldozatot? Az országos gyermekvédő ligáról mindenki tud annyit, hogy a szülői ellátás nélkül szűkölködő gyerekekről ez a szervezet gondoskodik és hogy menedékházakat, javító intézeteket tart fenn a fiatalok bünyösök megtérítése érdekében. Az országos gyűjtés alkalmával tehát minden jámbor hajlandósága, vagy a divat által kényszerített ember sietve lerója a maga jótékonyági adóját pengő obulusokban épen úgy, mintha felvidéki tót falu tűzkárosultjainak adakoznék, vagy a jótékony nőegylet kegyes kedvteléseit mutatna jóakaratu érdeklődést. És ezezt a gyermeknap jelentősége megint egy évi feledésbe merül anélkül, hogy tulajdonképpen érdemileg kidomborodott volna.

Nem látjuk sehol annak a nyomát, hogy a gyermek szeretete az egész társadalomban általánossá vált volna. Sokan szeretik a gyermekeket, de csak a sajátjukat. Ez az egyéni szeretet sokszor vezet álutakra; számtalan elhibázott karakter a szülők és nevelők vétken szárad. Társadalmi életünkben nyüzsög a helyét nem találó, improduktív álmodozó, ki önmaga ereje szerint nem képes az élet-től a legfeketébb kenyeret sem kisajtolni. Elemi iskolai oktatásunk a tanítók természetes ösztönére van bízva, nagyon kevés tudományos képzettség és öntudatos vezetés mel-

a dolgokat, talán már konstatálta is, hogy én lehetetlen ígéreket tettem. Hiszen magam mondtam, hogy tökéletes diszkréció lehetetlenség.

Az asszony: Mondta.

A férfi: Az ember nincs mindjárt tisztában azzal, hogy magasabbrendű asszonnal áll szemben. Hát tökéletesnek hazudja magát.

Az asszony: Ezt már szeretem.

A férfi: Mindnyájan fél-emberek vagyunk. És most, hogy belevág az ön programjába, bevállhatom, hogy azt a hivatalt is azért vesztettem el, mert a férj gyanút fogott.

Az asszony (felragyogó szemmel): No lássa! Boldog asszony, aki érezhette az ura izzó féltékenységét anélkül, hogy veszedelmében forgott volna!

A férfi: És amikor tökéletesen diszkrécióról beszélt, úgy éreztem, hogy a lelkemben lát s engem ir le.

Az asszony: Igazán?

A férfi: Igazán. És különben is kinyitotta a szememet.

Az asszony: No, lássa. Emlékszik, hogy Midás király után kérdezősködtem önénél? Ön letagadta még azt is, hogy ismeri.

A férfi: Pedig...

Az asszony: Tudom, tudom. Ez volt a negyedik kérdésem. Az első az volt: beszél

Vendéglőben

KÁVÉHÁZBAN

Fűszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

SZT. ISTVÁN

duplamalátasört.

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

ÓVAKODJÉK

az UTÁNZATOKTÓL!!